

Minnesanteckningar från möte med Arbetsgruppen för Tollingjaktprovet den 17 november 2001 på Nova Park Hotell, Knivsta.

Närvarande

Johan Stenebo (inledande anförande)

Från Tollarklubben: Ingrid Larsson, Johan Körge, Aji Franzén

Från SSRK: Sven Göran Nilsson, Gunnar Petersson, Lars Johnsson

Elisabet Sahlin (förde anteckningar).

Före själva mötet håller Johan Stenebo ett 30 minuter långt anförande om tollingjaktprov som ett nödvändigt avelsverktyg för att värna om de rasunika egenskaperna hos tollaren. Han visar också en video från dels en praktisk tollingjakt i Sverige och dels en sekvens från Canada med en tollarägare och dennes hund.

Enligt J.S. måste tollingjaktproven införas så snart som möjligt. Det finns ett akut behov av ett fungerande avelsverktyg för att få fram tollare med de rätta egenskaperna. Målsättningen är att tollaren med rimlig träning ska kunna bli en duglig sjöfågelsspecialist, något som samtidigt främjar rasens mångsidighet.

Syftet med tollingproven är att förbättra samarbetsförmågan och viltfinnarförmågan hos rasen i stort, och att förstärka de rasunika förutsättningarna. För att få genomslag i aveln måste dock ett tillräckligt stort antal hundar provas.

J.S. framhåller det unika med tollingjakten och hävdar att tollingproven bör ha spanieljaktproven som förebild. Tollningen och apporteringen bör väga lika vid bedömningen.

Tollarens mentala status är enligt J.S. präglad av otillgänglighet, envishet och rädsreaktioner och han hänvisar till P-E Sundgrens MH-tester. Jämförelsen görs med flatcoated retriever (i likhet med tollaren betraktad som en dual purpose-hund), som uppvisar små rädsreaktioner och stor kontaktbenägenhet. Eftersom arvbarheten för rädsror anses vara högre än för HD är läget oroande.

Enligt J.S. vill majoriten av medlemmarna ha officiella tollingprov, och han efterlyser ett större intresse hos rasklubbsföreträdarna för att förbättra de mentala egenskaperna hos tollaren genom en etablering av officiella tollingjaktprov.

Avslutningsvis framhåller J.S. att även om det finns många uppfattningar om bästa sättet att tolla så har jaktformen fungerat i århundraden. Bäst fungerar tollingen med en hund som utan problem kan växla mellan passivitet och aktivitet. Den får dessutom inte ge ifrån sig ljud (vilket är tillåtet i USA!). Noteras bör att man på bara ett par decennier har fått fram hundar helt utan samarbetsvilja genom att avla utan hänsyn till avelsverktyget.

Johan Stenebo tackas för en intressant föredragning och lämnar lokalen sedan han överlämnat vissa dokument med bland annat en verksamhetsplan för etableringen av tollingjaktprov.

Mötet inleds med att Ingrid Larsson, ordförande i Tollarklubben, framhåller att det finns ett beslut sedan 1995 att på sikt göra tollingproven officiella.

I.L. fortsätter med att redogöra för de problem som finns inom rasen idag och konstaterar att den är illa ute mentalt. Man lägger dock stor vikt från klubbens sida på rasens mentalstatus och jobbar på att försöka vända den oroväckande trenden med bl.a. rädlereaktioner.

En del av problemen kan härledas till att det är alltför många nybörjarägare som lockas av rasen, utan att ha en aning om vad det är för slags hund och att den behöver aktiveras på rätt sätt för att må bra. En utväg skulle vara att förmå fler tollarägare att träna sina hundar för tolling för att sedan starta dem på prov för vägledning i aveln.

Jämfört med de brittiska retrieverraserna som har sitt ursprung som klappjaktshund med därtill hörande specifika krav, är tollaren först och främst avsedd för sjöfågeljakt, något som måste spela stor roll vid utarbetandet av jaktprovsregler för tollare. Konstaterades att det regelverk som tagits fram för de inofficiella tollingproven utgör en bra grund att arbeta vidare ifrån.

En fråga från Tollarklubbens representanter gällde huruvida tollaren skulle få fortsätta att starta på SSRKs retrieverjaktprov även efter ett införande av officiella tollingjaktprov. Enligt Gunnar Petersson bör detta kunna göras under en övergångsperiod, förslagsvis under en tid av två år då de officiella tollingproven utvärderas.

I sammanhanget framkom att de tollarägare som lyckats bra på SSRKs prov är rädda för att införandet av officiella tollingprov skulle innebära stopp för start på SSRKs ordinarie retrieverjaktprov. Samtidigt är man mycket väl medveten om att det gäller att satsa på bredden och att få så många som möjligt att pröva sina hundar på tollingprov för att få fram en värdemätare på det unika hos rasen.

Även om Tollarklubbens representanter gärna ser att det ska vara möjligt att i framtiden kunna starta på både officiella retrieverjaktprov och officiella tollingjaktprov, blir slutsatsen under mötet ändå att man för rasens bästa bör satsa på officiella tollingjaktprov enbart.

Regler bör färdigställas under våren för att läggas fram för SSRKs fullmäktigemöte 2002. De kan sedan prövas i officiell form under i första hand två år. De klasser som förekommer idag på de inofficiella proven, dvs nybörjarklass och öppen klass, bör kompletteras med en elitklass för att tillgodose dem som nått en mer avancerad nivå med sina hundar. Det ska även finnas ett praktiskt tollarjaktprov.

Det poängterades att proven ska utformas mot bakgrund av tollaren som sjöfågeljakthund. Vilt som används vid proven bör utgöras av sjöfågel, t.ex. and, mås, trut, skrak, gås. Miljön ska också motsvara sjöfågeljaktens, med mindre landarbete än vid SSRKs retrieverprov. Viktigt är en någorlunda bred strandremsa, gärna lite sumpig eller träskliknande. Apporteringsavstånden bör inte fastställas i angivet antal meter, eftersom terrängen i sig kan vara avgörande nog.

Domarutbildningen berördes, och man konstaterade att man idag har en handfull SSRK-domare som dömt inofficiella tollingprov och som i första hand bör anlitas framöver. Tollarklubben bör dessutom satsa redan nu på att utbilda någon domare ur de egna leden.

Ett eget protokoll och en RoA bör tas fram i samband med regelskrivningen.

En av de absolut viktigaste frågorna för Tollarklubben framöver är att genom bred information och ett omfattande kursutbud verka för att öka antalet starter på tollingproven. Under hösten 2000 hade man 35 starter, medan det var 53 starter under den gångna säsongen 2001. Av de 18 tollare som startat på SSRKs retrieverjaktprov under året har bara 4 startat på tollingprov.

Officiella tollingjaktprov medför ändrade championatmeriter. År 2002 låser SKK championatreglerna på 5 år, men införandet av en ny provform skulle eventuellt kunna motivera en ändring under låsningsperioden.

Mötet avslutades med att Tollarklubbens representanter uttalade en förhoppning om att reglerna skulle kunna ligga klara till klubbens årsmöte i vår.

Arbetsgruppen för Tollarjaktprov

E.S.